

DR. MÁRKUS FERENC
(Homokmégy 1935. okt. 11 – Kecskemét, 2003. okt. 28.)

NEKROLÓGOK

Dr. Kapitány József temetésén elmondott búcsúztatója

Mélyen tisztelt Gyászoló Család,
Hozzá tartozók, Barátok

Szomorú szívvel és őszinte részvétellel gyűltünk össze a koporsónál, hogy a
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium
a Fűszerpaprika Kutató-Fejlesztő Közhasznú Társaság
az Országos Fűszerpaprika Terméktanács
a fűszerpaprika szakma valamennyi képviselője nevében

elbúcsúzzunk Dr. Márkus Ferenc kandidátustól * a kiváló fűszerpaprika nemesítőtől, a Fűszerpaprika Kutató-Fejlesztő Közhasznú Társaság ügyvezető igazgatójától, a szakmáját rajongásig szerető és élete utolsó percéig lankadatlan szorgalommal és hittel művelő kutatótól, melegszívű jó baráttól.

Néhány nappal ezelőtt, hogy ismét hazavártuk, érkezett a váratlanul döbbenetes szomorú hír, hogy 2003. október 28-án elhunyt – végleg eltávozott közülünk. Azok közé a szerencsés emberek közé tartozott, akik életüket egy nagy célra, a természet titkainak fűrkészésére és az ember szolgálatába állítására szentelték, következetes és rendszeres munkájukkal a maguk elé tűzött célokat meg is valósították. Kitűnő érzékkel ismerte fel az új nemesítési módszerekben rejlő lehetőségeket és mindig újabbat és jobbat keresve állította elő a remek és kiváló fűszerpaprika-fajtákat, amelyek a hazai termesztők és feldolgozók elismerését kivívták, nemzetközi hírűvé tették.

Tudományos igényessége és jó gyakorlati érzéke olyan kerek egészzé formálta kutatásainak eredményét, hogy azok elterjedtek a gyakorlatban, nagyban hozzájárultak a korszerű fűszerpaprika-termesztés megvalósításához. Példaképe volt annak a Tudósnak, aki az elmélet és a gyakorlat egységét maradéktalanul megvalósította.

1935. október 11-én, Homokmégyen született, iskoláit szülőhelyén kezdte, majd 1946-1950 között a piaristák kecskeméti gimnáziumában tanult, 1950-1954 között Baján, a technikumban. 1954-1959-ben Gödöllőn folytatta tanulmányait az Agrártudományi Egyetemen, ahol mezőgazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

*posztumusz kapta meg a Magyar Tudományos Akadémia doktora címet

1960-ban növény-nemesítő szakmérnöki, 1964-ben egyetemi doktori, 1982-ben a mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot szerzte, 2002-ben elkészítette az MTA doktori értekezését, melynek védésére november 19-én került volna sor.

1960-tól a Duna-Tisza Közi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet Kalocsai Fűszerpaprika Kutatási Osztályán, majd a jogutódoknál, a ZKI Fűszerpaprika Kutató Állomáson, a

Fűszerpaprika Kutató-Fejlesztő Közhasznú Társaságnál dolgozott, végigjárva a kutatói pálya szigorú lépcsőfokait – tudományos segédmunkatárs, tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs – , 1980-tól igazgatóhelyettes, 1994-től igazgató.

1994-től az Országos Fűszerpaprika Termékτανács, 1998-tól a Vetőmag Szövetség és Termékτανács elnökségi tagja, 1986-tól a Szegedi Akadémiai Bizottság Kertészeti Munkabizottságának, 2000-tól az MTA Növénynevelési Bizottságának tagja volt, 2001-ben az Országos Fűszerpaprika Termékτανács ügyvezető elnökévé választották, 2002-ben címzetes főiskolai tanári kinevezést kapott.

A fűszerpaprika nemesítésének, új, korszerű fajták előállításának, intézménye eredményes működésének szentelte életét – 16 államilag elismert fajtát állított elő, 9 fajta társnemesítője volt, 74 tudományos dolgozata jelent meg hazai és nemzetközi folyóiratokban, 46 népszerűsítő cikket írt. Négy szakkönyv társszerzője volt, melyek közül a legjelentősebb „A fűszerpaprika termesztése és feldolgozása” című kötet volt, mely 2001-ben jelent meg a Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó gondozásában. Munkásságát többek között Mathiász János-díjjal, Településfejlesztésért díjjal, Fleischmann Rudolf-díjjal ismerték el.

Megszállott, következetes, igényes kutató volt, nagy érdeme volt abban, hogy hazánkban kizárólag magyar fűszerpaprika-fajták vannak köztermesztésben. Életművének összefoglalása, az MTA doktori értekezése elkészült, melyet opponensei kitűnőnek minősítettek. A közelgő napokban sorra kerülő védését vártuk, gratulálni szerettünk volna, megszorítani a kezét – lám, milyen a sors! –, helyette döbentem búcsúzni kényszerülünk.

Boldog ember volt. Szerető feleség, leánya, fia és unokái vették körül, munkatársai szeretettel, tisztelettel néztek fel rá. Barátai becsülték, szerették. A boldogság további legfőbb forrása talán mégis az volt, hogy szakmájának, a növénynevelésnek, a fűszerpaprika-termesztés fejlesztésének szentelhette életét. Ezért él tovább Dr. Márkus Ferenc alkotásaiban. Amilyen gazdag volt az életmű, olyan fájdalmas a veszteség is, mely halálával a fűszerpaprika- kutatást, a tudományt érte.

Köszönjük emberséged, segítséged, biztatásaidat, a velünk töltött évtizedeket. Emléked tisztelettel megőrizzük, igyekezni fogunk a megkezdett munkát folytatni és eredményesen végezni.

Nyugodjál békében!

Dr. Balla László temetésén elmondott búcsúszása

Tisztelt Feri Barátom!

Tisztelt gyászoló Család!

Tisztelt gyászoló Közönség!

Nagy veszteség érte a magyar növénynevelők társadalmát, meghalt Márkus Ferenc kollegánk, barátunk és nemesítőtársunk. Szegényebbek lettünk egy kiváló kollégával, egy kiváló emberrel, egy küzdőtársunkkal, akitől most végső búcsút kell vennünk.

Ez a búcsú nemcsak szomorú, de fájdalmas és rettenetes. Rettenetes arra gondolni, hogy egész életében küzdött a kalocsai fűszerpaprika-nemesítés felvirágoztatásáért, új fajták előállításáért és elszaporításáért, úgy, hogy közben állandóan képezte magát, megszerezte a fokozatokat, amelyeket egy kutató megszerezhet, de a koronát – az MTA doktori fokozatát – már nem tehette rá. Megírta a disszertációját, megválaszolt az opponenseknek, megtartotta a terepszemlét a védés színhelyén, a budai várban, az MTA épületében megszervezett mindent és közben legyőzte a gyilkos kór, nem adott már időt neki november 19-ig, a védésig.

Márkus Ferenc barátom, akivel együtt szereztük meg a növénynemesítési szakképesítésünket 1960-ban, a XX. század második felének kiemelkedő, jeles fűszerpaprika-nemesítője volt. A vezetésével működő team több fajtát állított elő, mint elődeik összesen. Erre mi magyar nemesítők is büszkék vagyunk, hiszen az ő munkája része a magyar növénynemesítésnek és az ő eredménye a mi eredményünk is. A Fleischmann Rudolf-díj is ezt igazolja.

Márkus Ferenc távozott az élők sorából, de hátrahagyta a szellemi hagyatékát, a fajtákat, a nemesítési anyagát és a kiváló munkatársait, akik majd ápolják azt, és bizonyára még sokáig híres lesz a kalocsai fűszerpaprika.

Kedves Ferikém, búcsúzom. Búcsúzom a volt évfolyamtársaid nevében, a barátaid nevében és a Magyar Növénynemesítők Egyesülete nevében. Téged már vár egy nyitott sír, amely hamarosan magába zár és többé nem találkozunk. Jöttél, a vállalt feladatokat megoldottad, a hivatásodat teljesítetted és most távoztál.

Nyugodj békében! Emléked megőrizzük!

Nyomtatásban megjelent nekrológok

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc (1935-2003.)

Kalocsai Néplap. 2003. 15.évf. 45.sz. (nov. 7.) p.7.

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc. (1935-2003.)

Kertészet és Szőlészet. 2003. 52. évf. 47.sz. (nov. 20) p.3.

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc (1935-2003)

Kertgazdaság. 2003. 35.évf. 4.sz. 105-106.p.

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc (1935-2003)

Magyar Mezőgazdaság. 2003. 58.évf. 45.sz. (nov. 5.) p.5.p

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc (1935-2003)

Petőfi Népe 2003. 58.évf. 258.sz. (nov. 3.) p.4.p.

KAPITÁNY József: Dr. Márkus Ferenc (1935-2003)

Mag Kutatás, Fejlesztés és Környezet. 2003. 17.évf. 5/6.sz. p.5.p

Forrás: OMgK